

Så jeg vil tro, at det gælder for mange af dem, der sidder i Bruxelles og nyder deres otium med en kæmpepension, at det såmænd ikke er en, de har slæbt med fra Danmark, men en, de har fået udbetalt af EU-systemet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

På samme måde som en stor del af ordførerne har henholdt sig til det, de sagde under det foregående forslag, så kan jeg også svarmæssigt henholde mig til det, jeg sagde ved det foregående forslag med et lille supplement til det spørgsmål, hr. Jensby stillede om debatten i EU.

Dobbeltbeskatningsaftalerne er jo bilaterale og ligger i OECD-regi, hvor vi har udgangspunkt i modeloverenskomsten. Det, der har været nogle diskussioner og overvejelser om i EU-regi, er det, man kalder for vandrende arbejdstagere, og det er ligesom en lidt anden diskussion, end den vi har, selv om vi kan sige, at der godt kan være nogle steder, hvor der er noget, der lapper over i den sammenhæng. Men altså hvor dobbeltbeskatningsaftalen jo går ind så vidt muligt og regulerer alle forhold, så man undgår dobbeltbeskatning, hvad enten man opererer erhvervsmæssigt, eller det er lønmodtagere eller pensionister, eller hvad det er, så er det en anden problemstilling, man har haft. Det er et opspil til noget diskussion i EU-sammenhæng.

Og problemstillingen er jo, at vores skattesystemer er ganske forskellige. Hvis vi tager Frankrig, som hr. Jensby nævnte, så kan man sige, at Frankrig jo vel nærmest befinder sig i den modsatte situation af den i Danmark, de har nemlig nogle meget, meget høje arbejdsgiverafgifter, og til gengæld betyder det så, at de har nogle ganske lave indkomstskatter. Og det giver selvfølgelig i dobbeltbeskatningsoverenskomstsammenhæng nogle helt forskellige resultater, bl.a. fordi arbejdsgiverafgifter ikke er regulerede i dobbeltbeskatningssammenhæng.

Så derfor bliver det jo meget bilateralt, hvor der også i de aftaler, vi har til behandling i dag, vil være en række konkrete forhold, som forsøger at forholde sig til nogle helt konkrete problemstillinger imellem det pågældende land og Danmark. Så derfor er svaret, at det her er noget, der først og fremmest ligger i OECD-regi, og så er det noget, der foregår bilateralt mellem de enkelte lande.

Til hr. Kim Behnke, som var inde på, at der var nogle, der betalte en anden skat et andet

sted, vil jeg sige, at jeg er helt enig i, at det er en fuldstændig anden problemstilling med hensyn til de forskellige bundfradrag eller bundgrænser, man putter ind i forslagene her. Det er nu ikke altid sådan, når det er forskellige systemer, man snakker om, at det giver det samme resultat med det samme beløb, men det synes jeg der bliver god lejlighed til at pleje under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela.

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

Danmark har ikke tidligere haft nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med Venezuela. De væsentligste bestemmelser i overenskomsten er følgende:

Beskatningsretten til et rederis eller luftfartsforetagendes indkomst ved drift af skibe og luftfartøjer i international trafik tilkommer den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende. Det samme gælder ved udleje af skibe og fly på bareboatbasis samt containerudlejning m.v., der knytter sig til en sådan drift. Herved bortfalder Venezuelas hidtidige mulighed for at opkræve fragtskatter af danske rederier, hvis skibe anløber havne i Venezuela. Rederiet bliver derved bedre stillet konkurrencemæssigt i forhold til